

عنوان مقاله:

پیامد کاربرد ژئولیت بر زندهمانی باکتری ایشیریشیاکولی در خاک

محل انتشار:

اولین همایش الکترونیکی یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امید نوروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه خاکشناسی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

علی اکبر صفری سنجانی - استاد، گروه خاکشناسی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

محمدباقر فرهنگی - دانشجوی دکترا، گروه خاکشناسی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

امروزه برای افزایش ماده آلی خاک و بهبود ویژگی های خاک برای کشت گیاه از کودهای آلی و به ویژه کود دامی بهره گیری می شود. این کودها زیستگاه شماری از باکتری های بیماری زا است که به محیط زیست می رسند و می توانند برای بهداشت زندگی مردم زیانبار باشند. در این پژوهش پیامد کاربرد ژئولیت که یک بهساز طبیعی خاک می باشد، بر زنده مانی باکتری ایشیریشیاکولی در خاک که یک باکتری شناساگر برای آلودگی زیستگاه ها به باکتری های روده ای است، بررسی گردید. با افزودن سه سطح ژئولیت (0، 5، 15 درصد) به یک خاک با بافت لوم، در دو حالت ناسترون و سترون، و مایه زنی 106 باکتری ایشیریشیاکولی پایدار به آنتی بیوتیک نالیدیکسیک اسید (E.coli NAR) به هر گرم از خاک تیمار شده این پژوهش به انجام رسید. روی هم رفته زنده مانی ایشیریشیا کولی در خاک های سترون بیشتر از خاک های ناسترون بود که این وابسته به توان اندک این باکتری برای رویارویی با باکتری های خاکزاد است. از سوی دیگر کاربرد ژئولیت با بهبود ویژگی های خاک مایه افزایش زنده مانی باکتری در خاک شد که با افزایش درصد ژئولیت بکاررفته، زمان زنده مانی باکتری بیشتر افزایش یافت. پیامد کاربرد ژئولیت بر زنده مانی باکتری در خاک سترون نمایان تر بود.

کلمات کلیدی:

ایشیریشیاکولی، خاک، ژئولیت، زنده مانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356517>

